

A Magyar Köztársaság nevében

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2007. évi szeptember hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A hivatali visszaélés büntette miatt I.rendű vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2006. évi június hó 14. napján kihirdetett B.349/2005/6. számú ítéletét I. r. és II. r. vádlottak vonatkozásában **helybenhagyja.**

I n d o k o l á s :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság I. r. és II. r. vádlottak bűnösségét 1 rb. társtettesként elkövetett hivatali visszaélés büntetében állapította meg, és ezért I. r vádlottat 400 napi tétel, míg II. r. vádlottat 320 napi tétel pénzbüntetésre (egy napi tétel összege 200 Ft, így I. r. vádlott esetében összesen 80.000 Ft, míg II. r. vádlott esetében összesen 64.000 Ft) ítélte. Rendelkezett meg nem fizetés esetén az átváltoztatásról, és kötelezte a vádlottakat a bűnügyi költség viselésére.

Az ítéletet az első fokon eljáró ügyész tudomásul vette, míg az I. r. és II. r. vádlottak és védőik felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést. I. r. vádlott és védője a másodfokú eljárásban megtartott nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezést fenntartotta. A fellebbezésében elsődlegesen az I. r. vádlott felmentésére tett indítványt, melyet azzal indokolt, hogy az ítéleti tényállás a rendelkezésekre álló bizonyítékokkal ellentétes, mert egy tanúvallomás szerint az I. r. vádlott nem viselt egyenruhát a terhére rótt adatgyűjtés során. Egyúttal kifejtette, hogy a bűncselekmény megvalósulásához szükséges tényállási elem, a jogtalan előny hiányzik, erre vonatkozóan semmilyen adat nincs, még a lehallgatási jegyzőkönyvben sem. Másodlagosan a kiszabott pénzbüntetés csökkentését indítványozta azzal, hogy a fellebbviteli főügyészség által indítványozott „az ilyen jellegű cselekmények elszaporodottak” súlyosító körülményt az ítéltábla ne állapítsa meg, mert ilyen cselekmények kizárólag eseti jelleggel fordulnak elő.

II. r. vádlott és védője is fenntartotta az elsődlegesen felmentés érdekében bejelentett fellebbezést, melyet azzal indokolt, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem tartalmazza azt, hogy a II. r. vádlott mivel akart jogtalan előnyre szert tenni. Utalt arra, hogy védence kényszerűségből vállalta ezt a munkát, és a telefonlehallgatásról készített jegyzőkönyv sem tartalmaz adatot a jogtalan előnyre vonatkozóan.

Kifejtette, hogy a II. r. vádlott nem valósította meg a tényállási elemek közül a jogtalan hátrány okozását, az a cselekménye, hogy lépcsőházban közlekedő embereket megkérdez legfeljebb szolgálati vétség, ami legfeljebb fegyelmi eljárás lefolytatására és fegyelmi büntetés kiszabására adhat okot.

Mindezek mellett másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.248/2006/1-I. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyása mellett az ítélet jogi indoklásában szereplő (5. oldal ötödik bekezdés) azon megállapítás mellőzését indítványozta, hogy „a vádlottak magatartásukkal a magánfélnek jogtalan hátrányt is okoztak”. A mellőzésre irányuló kérelem indokaként előadta, hogy polgári jogi igényt senki nem terjesztett elő, ezért egyrészt magánfélről nem is lehet szó, másrészt a felvett bizonyítás eredményeképp nem lehet megállapítani, hogy bárkit is ért volna jogtalan hátrány.

Emellett a büntetés kiszabási körülmények köréből a büntetlen előélet, mint enyhítő körülmény mellőzését is indítványozta, mert az a hivatalos személyek esetében alkalmazási feltétel, az külön enyhítő körülményként nem értékelhető. Súlyosító körülményként pedig az ilyen jellegű cselekmények elszaporodott voltát kérte figyelembe venni.

A fellebbviteli főügyészség képviselője a nyilvános ülésen a védők jogtalan előnnyel kapcsolatos okfejtéseire akként reflektált, hogy a bűncselekmény ezen tényállási eleme hiánytalanul megvalósult, tekintettel arra, hogy a vádlottak az egyenruhából fakadó előnyt használták ki az adatgyűjtés során.

A kifejtettek alapján a felmentésért, illetve enyhítésért bejelentett fellebbezéseket alaptalannak tartotta.

A Győri Ítéltábla a Be. 348.§. (1) bekezdésének megfelelően bírálta felül a fellebbezésekkel megtámadott ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt, ennek eredményeként sem felmentésre, sem a kiszabott büntetés enyhítésére nem látott lehetőséget.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartva, törvényesen folytatta le a bizonyítási eljárást, ennek során beszerezte, és a tárgyalás anyagává tette a tényállás megállapításához szükséges bizonyítékokat.

Az ítéltábla I. r. vádlott vonatkozásában a személyi részt az ítélet 2. oldalának második bekezdésében az elsőfokú ítélet meghozatala óta bekövetkezett változásra tekintettel akként javítja ki, hogy az I. r. vádlott már nem végez alkalmi mezőgazdasági munkát Ausztriában, és a tulajdonában lévő személygépkocsi 1988-as évjáratú, mindemellett azzal egészíti ki, hogy I. r. vádlott felesége 2007. február óta dolgozik, havi jövedelme 60.000 Ft, azonban a munkahelye csődbe jutott.

II. r. vádlott vonatkozásában a személyi részt pedig akként javítja ki, hogy a II. r. vádlott havi nettó jövedelme 150.000 Ft.

Ezekkel a pontosításokkal a megyei bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

Az elsőfokú bíróság a tényállás alapján helyesen vont le következtetést a vádlottak bűnösségére, törvényes a cselekmény jogi minősítése és megnevezése.

Az ítélet tábla osztotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását, hogy a jelen eljárás tárgyát képező cselekmény a Btk. 225.§-ában meghatározott hivatali visszaélés büntettét, annak szinte valamennyi tényállási elemét - a fellebbezésekben foglaltakkal szemben - megvalósítja. Ugyanis az állandó és következetes ítélkezési gyakorlat szerint a hivatali helyzetével egyéb módon való visszaélésnek, mint az egyik elkövetési magatartásnak az az elkövetési forma felel meg, amikor a hivatalos személy - jelen esetben a rendőr - a hivatali jogosultságokat törvényi feltételek megléte nélkül veszi igénybe, valamint akkor, ha a hivatali állásából, vagy tekintélyéből adódó ismertséget, függőséget személyes célokra használja fel. Azzal, hogy I. r. és II. r. vádlottak hivatalos eljárásukon kívül egyenruhában végeztek adatgyűjtést, a hivatali helyzetükből fakadó lehetőséget használták ki annak érdekében, hogy jogtalan előnyt szerezzenek. Tekintettel arra, hogy a jogtalan előnynek nem feltétlenül a hivatali helyzetével egyéb módon visszaélő hivatalos személynél kell jelentkeznie, hanem az más személynél is jelentkezhethet - sőt nem is feltétel a bekövetkezése -, az ítélet tábla álláspontja szerint jelen ügyben a jogtalan előny azzal valósult meg, hogy a nem hivatali eljárása során egyenruhában megjelent és ilyen körülmények között adatgyűjtést végző rendőrnek a megkérdezett személyek válaszoltak, aki ezáltal a magánnyomozó iroda megkeresését teljesíteni tudta, vagyis a jogtalan előny közvetlenül a magánnyomozó irodánál jelentkezett. Minderre figyelemmel téves az elsőfokú bíróság azon tényállítása, mely szerint a jogtalan előny a II. r. vádlottnak a feladat teljesítésért ígért pénzben rejlik, ugyanis önmagában a feladat elvégzésért ígért pénz még nem jogellenes. A jogtalan előnyt a hivatali helyzettel visszaélés során jogellenesen szerzett információknak, adatoknak a magánnyomozó iroda felé történt kiadása alapozza meg.

Emellett az ítélet tábla a fellebbviteli főügyészség átiratban foglalt, a jogi indokolás korrekcióját célzó indítványával egyetértve, az ítélet jogi indokolásából (5. oldal 5. bekezdés) a magánfélnek okozott jogtalan hátrányra vonatkozó részt mellőzi. Mindez azért indokolt, mert érvényesíteni kívánt polgári jogi igény hiányában magánfélről nem lehet beszélni, és a lefolytatott bizonyítási eljárás során olyan adat sem merült fel, mely azt bizonyítaná, hogy a rendőrök jogellenes magatartásuk során akár jogtalan hátrányt akartak volna okozni (szándékosan) bárkinek, vagy akár ilyen jogtalan hátrány bárkinél is bekövetkezett volna.

A büntetés kiszabása körében az elsőfokú bíróság a bűnösségi tényezők közül az enyhítő körülményeket megfelelően feltárta, azonban - minthogy a fellebbviteli főügyészség is helyesen hivatkozott rá az átiratában - ezek köréből az ítélet tábla a büntetlen előéletet mellőzi, tekintettel arra, hogy ez a rendőri hivatáshoz elengedhetetlen alkalmazási feltétel. Ugyanakkor az ítélet tábla az elsőfokú bírósággal szemben mindkét vádlott vonatkozásában súlyosító körülményként értékelte az ilyen jellegű cselekmények országosan elszaporodott voltát.

Ennek ellenére a fennmaradó enyhítő körülmények, mint a jelentős időmúlás, az a tény, hogy a vádlottak kiskorú gyermek(ek) eltartásáról gondoskodnak mind I. r., mind II. r. vádlott vonatkozásában olyan jelentős nyomatékkal bírnak, melyek megalapozzák az elsőfokú bíróság által felhívott enyhítő szakasz alkalmazását. Annak szem előtt tartásával, hogy a

vádlottak jelen eljárásban elbírált magatartása a Btk. 225.§-ának keretén belül nem a legsúlyosabban büntetendő cselekmény, az ítélőtábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés az elkövetett bűncselekmény konkrét tárgyi súlyát tükrözi, az szükséges és elégséges joghátrány a speciális és a generális prevenció, mint büntetési célok elérése érdekében.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azt az ítélőtábla a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2007. évi szeptember hó 4. napján

Dr. Laczó Gáborné sk.	. Kovács Tamás sk..	Miklós Mária sk.
a tanács elnöke	tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Z á r a d é k:

Ez a végzés és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság B.349/2005/6. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

őr, 2007. szeptember 4. napján

. Laczó Gáborné sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: